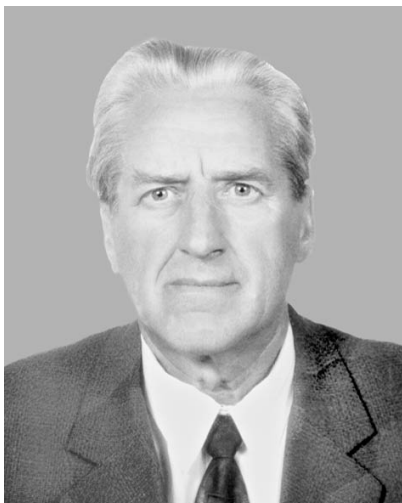

ВОЛОВЕЦЬ Лев Іванович (18. 09. 1936, с. Велика Вільшаниця Золочівського р-ну, нині Львівської обл. — 08. 04. 2023, Львів) — поет, літературознавець. Член НСПУ (1997). Навчався у Львівському університеті (від 1955; 1959 відрахований за читання забороненої літератури, ведення «нездорових розмов» про угорські

події 1956 і становище в Україні). Учителював. 1966–74 — директор Колоденецької школи (Львівська обл.). Автор літературного портрета «Михайло Бірюков» («Жовтень», 1963, № 10), літературно-критичного нарису «Григорій Тютюнник» (К., 1967), книги нарисів «Надбужани» (1980); збірки поезій «Подих доби» (1993), «Мить перестороги» (1995), «Живої пам'яті рядки» (1998), «Кредо віри» (1998); книги «Христос і ми» (2000), «Лелеки», «Голосне мовчання слова» (2002; усі — Львів); підручників з української літератури. Ліричний герой поезій В. — людина 90-х рр., яка вірить у здійсненність ідеалів добра, людяності та справедливості, у національне відродження. Низку віршів В. поклав на музику композитор Є. Заставний.

Рекомендована література

1. Іваничук Р. Сумлінно й захоплено // Жовтень. 1968. № 1;
2. Черненко-Тютюнник О. Слово про слово // ЖС. 2003, 26 берез.

Ю. М. Коваль

Бібліографічний опис:

Воловець Лев Іванович / Ю. М. Коваль // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27745>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).